

meget som muligt sammen til et Korps og ikke have alle de Ulemper, som en saadan Deling kan medføre. Med Hensyn til selve Lovforslagets Detailler skal jeg ikke udtale mig udførligt, men kun gjøre et Par Bemærkninger. Naar det saaledes i Lovforslagets § 17 hedder: „Til Premierlieutenant af Forpleiningskorpset kunne Sekondlieutenant af Korpset forfremmes, naar de have tjent mindst 2 Aar som saadanne, og dertil egnede Underofficerer af Korpsets Sergentklasse, naar de have tjent mindst 4 Aar i denne“, antager jeg, at Meningen er den, at Avancement her skal ske efter Aldersorden, for saa vidt Bedkommende erklæres for egnet til at avancere. Der er ikke nogen bestemt Udtalelse i saa Henseende i Paragrafen, men jeg antager, at det er Meningen, og det vilde være mig kjært at faae dette bekræftet fra den ærede Ministers Side. Det er vistnok ganske rigtigt, naar det i § 5 bestemmes: „Som Generalintendant kan ansættes en dertil egnet Officer“, men jeg forstaaer ikke rigtig, hvem det er, man har villet udelukke ved den relative Sætning, der følger bagefter: „Der tjener eller har tjent som saadan i Intendanturstaben eller Vaabnene“. Det forekommer mig, at det er Noget, enhver Officer maa have gjort, saa at hvis det ikke er Meningen, at man ved den relative Sætning har villet udelukke Noget, denne Sætning vist vil være overflødig. Ligeledes forekommer det mig, at det vilde være heldigt, om der i § 5 blev sat en anden Bestemmelse for Generalintendantens eventuelle Udnævnelse til Generalmajor. Det forekommer mig, at naar man overhovedet ikke vil bestemme, at Generalintendantens Post skal være en Generalmajors Post, hvilket jeg i og for sig vilde finde ganske naturligt, vilde det være rigtigere at bestemme, at Generalintendanten blev udnævnt til Generalmajor paa samme Tid, som hans Samtidige i Hæren opnaaede denne Udmærkelse.

Krigsministeren (Bahrson): Da den ærede sidste Taler bragte et nyt Moment ind i Diskussionen, vil jeg kortelig berøre dette. Han kunde have ønsket en endnu skarper Udsondring mellem Hærens Intendanturstab og Forpleiningskorpset, saa at den førstnævnte var gaaet op i Krigsmini-

steriet, ligesom Tilfældet tidligere var med Intendanturen. Ja, det er jo et Spørgsmaal, som har været fremme her tidligere ved Behandlingen af dette Lovforslag, saa at det ikke undrer mig, at det kommer frem igjen, og det er jo et Spørgsmaal, der vel egner sig til nærmere Underjøgelse. Jeg vil dog sige, at efter den Erfaring, man har, vil jeg ubetinget foretrække at blive ved, hvad der er foreslaaet i Lovforslaget. Da man i 1868 udsøndrede Armeens Intendantur fra Krigsministeriet og sendte den ud i Hæren som Hærens Forpleiningskorpset, gav den en lignende selvstændig Stilling som Sægekorpset og Dyrlægkorpset, og man kan ogsaa sige Ingenieurkorpset og Artilleriet, stræbte man efter at fritage Krigsministeriet for en Mængde Detailarbejder, som kunde gjøres andre Steder, forjögte Decentralisation. Jeg tror ogsaa, at Erfaringen har vist, at det er den rette Vej at gaa; i alt Fald kan jeg ikke skjønne rettere, end at de Erfaringer, der foreligge, ere gunstige for denne Ordning, og at man derved har faaet en paa-lidelig og forholdsvis let Administration. Jeg tror derfor, at det vilde være uheldigt at vende tilbage til det Gamle, at det vilde være et Tilbagekridt. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem udtalte angaaende Avancementsforholdene fra Sekondlieutenant til Premierlieutenant, mener jeg ligesom det ærede Medlem, at det skal være Anciennetetsavancement med Udelukkelse af dem, der ikke egne sig dertil, thi i den næste Paragraf er der Tale om Valg ved senere Avancements, og da der ikke staaer Noget derom ved det første Avancement, har det selvfølgelig været Meningen, at der ikke skal være Valg derved. Hvad angaar den Sætning i § 5, som det ærede Medlem mente var overflødig, skal jeg ikke strides med ham derom; det kan godt være, at den er det, men jeg antager, at man derved har tænkt paa, at der kun skal være Avancement fra Intendanturstaben eller Vaabnene, ikke fra Regnskabsførerklassen, men hvorvidt det er korrekt udtrykt, skal jeg ikke for Dieblisset udtale nogen Mening om. Man kan jo nærmere undersøge det. Jeg tror ogsaa, at man uden væsentlig Skade kan lade det falde bort, da det er uden praktisk Betydning, men jeg antager, at Meningen har været, som jeg har udtalt.